

[Kirsten Jacobsen]

den ene eller den anden betegnelse for dem er i og for sig ligegyldigt – under nogle fuldstændig uacceptable forhold, og det har kun kunnet lade sig gøre, fordi den lovgivning, vi har præsteret herinde i Folketinget, ikke har været god og sikker nok.

Vi har jo et fortilfælde. Da man på hr. Jørgen Estrups foranledning – eller måske ikke hr. Jørgen Estrups, men så på hr. Jørgen Estrups partis foranledning – forbød ejerlejligheder, ved hr. Jørgen Estrup, hvad der skete. Da begyndte man at lave anpartslejligheder rundt omkring og alle vide vegne, og så måtte man her i Folketinget til at forholde sig til det problem. Det gjorde man så ved at lade en del af dem blive til ejerlejligheder.

Akkurat på samme måde er vi nødt til at beskytte, ikke dem, der lavede fidusen, men dem, som uskyldigt er blevet ofre for, at vi har lavet en lovgivning, som ikke er sammenhængende, og som ikke er tydelig nok på dette område. Det er det, vi skal forholde os til, og så kan vi bare ærgre os over det andet.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Jørgen Estrup har ordet for en kort bemærkning, og derefter agter jeg at gå videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det eneste, jeg vil anholde i fru Kirsten Jacobsens historiske udlægning, er, at det skulle være Folketingets skyld, at nogen spekulerer på den mest urimelige måde og snører købere ved at finde en måde at prakke dem et produkt på, som ikke er gennemanalyseret, som ikke er beskrevet, og hvor man simpelt hen får dem til at hoppe på noget, som de ikke kan overskue.

Den del af det mener jeg ikke at Folketinget kan tage på sig som sit ansvar. Der vil altid være folk i dette samfund, der har det som deres beskæftigelse, og det kan ikke betyde, at Folketinget skal afholde sig fra at gennemføre en lovgivning, som er nødvendig.

Og jeg mener fortsat, at det var nødvendigt at stoppe for udstykning af ejerlejligheder i ejendomme fra før 1966. Det viser al erfaring. Det er jo ikke rigtigt, at vi har stoppet for ejerlejlighedsudstyknings, men vi har stoppet det for ejendomme fra før 1966.

Det, vi derfor nu bør gøre – og dér er jeg ganske enig med hr. Jens Thoft – er selvfølgelig at sikre, at der er rimelig fornuftige regler for det, vi nu ser skyde op, og det, vi ikke synes skal skyde op, fordi det er direkte fiduser, som vi må stoppe. Men det er jo ikke ensbetydende med, at blot Folketinget havde holdt fingrene væk, havde alt været godt. Det er muligt, at Fremskridtpartiet har det synspunkt, men det fører i hvert fald ikke til ordnede forhold, som folk kan leve under i dette samfund.

Aagaard (KF):

Lejeværdi beregnes efter procentsatser, som er fastsat i ligningsloven; det gælder for ejerlejligheder, en- og tofamiliehuse. For alle øvrige ejerboliger, herunder såkaldte boliginteressentskaber, som der er tale om i dette beslutningsforslag, fastsættes lejeværdien skønsmæssigt.

Udgangspunktet for et sådant skøn har igennem mange år været boligens objektive udlejningsværdi. Det er skøn, som har kunnet være tilfældige og forskellige fra kommune til kommune og endda har kunnet variere fra år til år inden for den enkelte kommune; og når man ændrer skøn, ja, så ændrer man det endda med tilbagevirkende kraft.

Det er efter konservativ opfattelse helt uholdbart. Det er krænkende for retssikkerheden, og derfor må det laves om. Det er baggrunden for dette beslutningsforslag, som jeg absolut mener regeringen må tage alvorligt, hvis man da har en holdning til retssikkerheden for alle landets borgere. Jeg har da også noteret mig i dagspressen, at skatteministeren heldigvis er gået så langt, at han har lovet at overveje en lovændring; men talen i dag sagde ligesom noget andet.

Jeg mener, at det må være relevant at stille skatteministeren det spørgsmål, om han føler, at det er rimeligt, i hvert fald med en retssikkerhedsbrille på. Helt frem til 1993 har man – nu er Århus nævnt, så det er Århus skattevæsen jeg tager med ind i det, jeg nu siger – udleveret beregningskemaer til omkostningsbestemt lejeværdiberegning. Lige siden 1987-88 har man udsendt skemaer til advokater, revisorer og ejendomsmæglere, hvori der står, at lejeværdien udregnes på grundlag af omkostningsbestemt husleje, og man har bekræftet det ved personlige, telefoniske og skriftlige